

Művészet.

MODERN FRANCIA FESTŐMŰVÉSZEK ÉS
STORM VAN GRAVESANDE HOLLANDI
GRAFIKUS KIÁLLÍTÁSA A KÖNYVES KÁL-
MÁN SZALONJÁBAN.

Ha valaki a katalógus elé írt beharangozó után sokat vár ettől a kiállítástól az természetes.

Manet, Monet, Renoir, vagy Lucien Simonokat keres művészet után szomjazó szeme. És mit kap? Mindenesetre amit itt lát, abból kiábrándul. Kiábrándul örökre és hamis, ferde nézetei lesznek a modern francia pikturáról. Ezek az urak, állképviselői a modern Párizsnak csupán. Ezeknek a festőknek semmi köze sincs a komoly festészethez, ők csak többé-kevésbé sikerült gyenge utánzatokat, vagy utánérzéseket vetettek vászonra a nagy francia modern mesterek után.

Édeskés szalon piktura ez. Vértelen, sápkóros dolgok, ahol a betanult technika rak mankót a sánta tehetség lába alá.

Egy piktor kivétel ez alól csak 'Aman Jean, aki „Sous la guirlande“-jával, végtelenül kedves, bájos vonalharmoniót, diszkrét, finom színkeverésével, művészi, dekoratív képet alkotott.

Komolyan foglalkozni tulajdonképpen csak evvel az egy képpel érdemes.

A többi, nem mondom, hogy nem foglalhat helyet kis városi polgárszalonok olajnyomatainak társaságában, de semmiesetre olyan helyen, ahol művészeti célokért küzdenek.

Challié: „Tél Bretagne“-ban nagyvászna igazán csak méreteivel hat, míg Gardier R. du: „A kikötő“ című képe, még a legelemibb dolgot, a távlatot is nélkülözi. Ilyen hihetetlenül naiv dolgot — úgy színezés, mint rajz tekintetében — még nem is láttam egy-

241

Hochar d Gaston: „Longchamp“-ja abszolút rossz, míg Iwil U. J. „Casa rossa“-ja édeskés modorával inkább emailba való volna. Legfőbb hibája, hogy semmi újat sem mond. A régi olaszos iskola utánzata, hiányával minden egyéni vagy új értéknek.

Lepreux A.: „A monthyoni templomtorony“ című képe túlságos hideg színeivel a legszebb példa, hogy milyen élettelen dolog kerül ki az olyan ecset alól, melynek piktora nem tudta megérteni a tárgyát.

Montorial de Beaubois: „Az elhagyott“ képe a kék, narancssárga, zöld s a női fest színeivel kellemes színskálát állít össze. De mást aztán ne kívánjunk tőle.

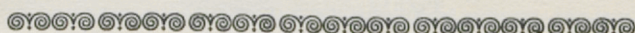
Morin V.: Tizian-vövös „La Rocheli kikötője“ érdekes. Fájdalom azonban a közepes nivón nagyon kevésbé emelkedik fölül.

Majdnem művészet, de még a művészetén alul áll egy vonalra Payret d'Orfai „Szilveszter éjszaka“, Rauff R.: „Induló halászhajók“ és Ridet L.: „Hátakt“ című képe. Az első kék megvilágítású havával, a második eleven mozgalmasságával s a harmadik vonalritmusával sok kvalitásra engednek következtetni.

Az egész tárlatot Charles Storm van Gravesande hollandi grafikus rézkarcai mentik meg.

Igaz, hogy sok Zorn és Felician Rops hatást találunk művészetében, de ez a hatás egyéni művészetébe olvadt át, úgy hogy rézkarcai ha a két nagy mestert eszünkbe is juttatják, de sohasem felejtjük el, hogy azok csak a háttérben állanak, míg elől egy értékes, komoly talentum jegecesedett ki a karcoló tű hideg vonalaiban.

H. S.

VI-K CSOPORTOS KIÁLLÍTÁS A MŰVÉSZ- HÁZBAN.

Egy kis csoport magyar fiatal festő mutat-
kozik ezúttal be a Művészházban.
Jobbára már is nevek, kiknek képeit lát-
tuk a tárlatokon, sőt már a Művészház
kiállításain is; de így egygé csoportosítva,
először lépnek a közönség elé.

Az első impresszióra is egy igen friss meg-
jelenésű kiállítás, tele színnel, napfénnel és
üdeséggel.

Ez a kiállítás egy újabb bizonyíték, hogy a
fiatal festő nemzedék jó úton halad, hogy már
felszabadult az idegen hatások alól s már
kiforrva, külön-külön egyéniek lettek. Sokan
voltak azok, kik a fiatalok kísérleteit támadták
s elnyomni akarták s nem hogy nem hitték,
hogy a modern törekvések célhoz vezetnek,
hanem még kötelességüknek tartották, küz-
deni a modern áramlat ellen.

Úgy érzem, hogy ezen állapot megszűnt, ha
nem is teljesen, de nagyon sokan vannak
azok, kik már nem ellenségei, hanem barátai
és lelkes hívei lettek a fiatal festők törekvé-
seinek. Megállapodott és szép, mély tónusú
űde képekkel szerepel Csáktornya Zol-
tán, képei legtöbbje olasz levegőt hoz élénk,
Firenze környékét, a kanyargó Arno folyót,
ritmusos rajzzal, nagy érzéssel festi. Szépek
a Nagybányán festett képei is, melyen színes
levegő, igaz napsütés van. Csendélete a leg-
szebb egyszerűség, zöld pázsiton fehér terítő
és egy pár üveg.

Rajzbeli megoldás Egrý József minden
képe. Végig vonul képein egy örökös nehéz,
verejtékes munka. Festi a kikötők rakodó
munkásait, halászeit, a külvárosok lakóit, a
küzdelmét a kenyérért, nagy szomorúsággal
és igaz megértéssel.

Götz B. Ernő képei dekoratív megoldások,
melyek közel állanak a szőnyeg hatáshoz.
Képei színhatásokon és leegyszerűsített rajzon
épülnek fel s nagy dekoratív ambíciókról tesz-
nek tanúságot.

Kornai József több nagyobb vásznat állít
ki, melyekben a formák megoldására törek-
szik. Szép tájképei és csendéletei mind erős
formakeresésről tesz bizonytságot.

Párizsi montmarteri utcákat, kis régi német
városokat, csendéleteket fest Kőrmendi F.
Ervin. Napos, világos képek, hol a törekvés
a nagy világosság felé van. Rothenburg városa
egy kis hegy tetején, régi kőhiddal, csillogó
fehér falakkal, jól megkonstruált képe.

A Duna vidékéről hozott képeket Pechán
József, képei mind kiváló kompozíciók, nap-
sütéses, színes jelenségek. Akt tanulmányai,
táncosnője igen szép megjelenésű képek.

Ziffer Sándor szintén Párizsi tájképeket
állít elénk. Legtöbbje a Luxemburg kert,
emberekkel, gyerekekkel, verőfényes tavaszi
napon. Őszi és téli tájképei, melyeket Nagy-
bányáról hozott, nagyon szép színes meg-
oldások.

A csoportot kiegészíti Schütz Julcsa
csendéletei és tájképei.

K. E.

